

днѣ часть отъ многотрудныхъ си грыжи; но отъ три мѣсеца на самъ ты не правишь друго нищо, освѣтъ да плачешь и да въздишашь като жена, и мя напусти въ еднѣ минутѣ твърдѣ критическѣ, когато твоята помощ ми е твърдѣ потребна! Ты виждашь, че отвсякъдѣ съмь притѣсненъ; колкото за мене си азъ не щѣ да знаѣхъ, защото смърть-ти не мя смущава; но ако ный загынемь, държавата нѣма вече защитницы. Събуди ся Любинскый! Ты толкозь честно и честито съучаствувахе на подвизытѣ ми, и тѣй сега не оставай бездѣйственъ свидѣтель. Като пролѣхмы кръвь-тѣ на неприятелитѣ наистинѣ отмъстихмы за съгражданитѣ си, но не смы гы избавили, и може бы слѣдъ малко не ще можемь вече ни да гы защитимь.

— Ты мя стряскашь, Пулосскый! отъ дѣ ти идхть таквызъ нечеститы прѣдчувствія!

— Имамь причины да ся боѣхъ; испытай сегашното ни въстаніе, и съвсѣмь що ся помѣчихъ да съживѣхъ и да распалѣхъ въ сърдцата на всичкытѣ любовь кѣмь отечеството, намѣрихъ повечето челоуцы ничтожны, родены за иго, или мекушавы, които растѣжваны за злочестинытѣ си, ограничили сѣ само въ бесполезнытѣ си скърбенія. Нѣколко истинны граждане, малко на четъ, постѣпихъ въ редѣтъ подъ мойтѣ прѣпорецъ, но осьмь военны похода по жнѣхъ повечето отъ тѣхъ. Побѣдытѣ ми ослабихъ мене, а неприятелитѣ ми ся виждатъ че колкото гы трепимь по-много ставатъ.